

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.921/2016/4.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin előadó bíró

Dr. Szakály Noémi bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

dr. Borbás Ágnes ügyvéd

Az alperes:

I. rendű

II. rendű

III. rendű

Az alperes képviselője:

Dr. Cserba Attila ügyvéd I. rendű

Péter Márta felszámolóbiztos II. rendű

jogtanácsos III. rendű

A per tárgya:

Bankgarancia visszafizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 25.Gf.40.106/2015/8.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 24.G.43.939/2013/20.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a III. rendű alperes részére 500.000 (ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 1997. június 1. napjától állt bankgarancia keretszerződéses jogviszonyban az I. rendű alperessel. E keretszerződés terhére a felperes több bankgarancia nyilatkozatot

állított ki az I. rendű alperes megbízása alapján.

- [2] Az I. rendű alperes mint vállalkozó és a II. rendű alperes mint megrendelő között 2008. április 23-án vállalkozási szerződés jött létre a ... generálkivitelezésére. A II. rendű alperes 151.200.000 forint összegű előleget fizetett az I. rendű alperes részére. Az előleg visszafizetésének biztosítékként az I. rendű alperes megbízása alapján a felperes 2008. június 10-én 151.200.000 forint összeg erejéig ... nyilvántartási számon bankgarancia nyilatkozatot bocsátott ki a II. rendű alperes javára, aki az engedményes III. rendű alperessel kötött megállapodása alapján a bankgarancia nyilatkozat kiállításának időpontjában a III. rendű alperesre engedményezte az ebből eredő jogait.
- [3] A bankgarancia lehívásának feltétele az volt, hogy a kedvezményezett műszaki ellenőri nyilatkozattal igazolja, hogy az I. rendű alperes a ... generálkivitelezési munkáit a II. rendű alperes felszólítása ellenére sem teljesítette szerződésszerűen.
- [4] 2009. január 23-án a II. rendű alperes igénybejelentéssel élt a bankgarancia teljes körű lehívására, figyelemmel arra, hogy a műszaki ellenőri jelentéssel igazoltak szerint az I. rendű alperes többszöri írásbeli felszólítás ellenére sem teljesítette szabályszerűen a vállalkozási szerződésben foglalt kötelezettségeit.
- [5] A felperes tájékoztatta a II. rendű alperest, hogy a bankgarancia lehívást nem fogadja el, mivel a bankgarancia szerződés értelmében a lehívás joga a III. rendű alperest illeti.
- [6] A III. rendű alperes 2009. január 27-én lehívta a teljes bankgarancia összeget. A lehívásban a III. rendű alperes tájékoztatta a felperest, hogy az I. alperes a műszaki ellenőr írásbeli nyilatkozatával igazoltan a ... kivitelezési munkáit a megrendelő felszólítása ellenére sem teljesítette szerződésszerűen. Kijelentette, hogy az I. rendű alperes mulasztott a vállalkozási szerződésben megszabott kötelezettségei teljesítésében, ezért a részére folyósított előleg visszajár.
- [7] A felperes 2009. február 2-án a lehívott 151.200.000 forintot átutalta a III. rendű alperesnek.
- [8] A Fővárosi Bíróság 2009. március 2-án elrendelte az I. rendű alperes felszámolását.
- [9] A III. rendű alperes 2009. március 3-án 75.751.200 forintot átutalt az I. rendű alperes részére, az átutalási közlemény szerint a beváltott előleg-garancia elszámolása keretében a 2009. február 19-én kötött megállapodás alapján.
- [10] A felperes az I. rendű alperes felszámolási eljárásában megkísérelte visszakövetelni a 75.751.200 forintot. A felperesi kifogást a Fővárosi Ítéltábla 15.Fpkf.43.871/2011/3. számú végzésével helybenhagyott Fővárosi Bíróság 28.Fpkh.01-10000185/9. számú végzésével elutasította. A jogerős végzés indokolása szerint az I. rendű alperes nem jogalap nélkül jutott 75.751.200 forint összeghez.
- [11] Az I. rendű alperes felszámolója a felperes hitelezői

igénybejelentését visszaigazolta és azt rangsorolta.

- [12] A felperes - az álláspontja szerint jogtalanul lehívott - bankgarancia visszafizetésére felszólította az alpereseket, akik a felhívásnak nem tettek eleget.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [13] A felperes módosított elsődleges keresetében a II. rendű és a III. rendű alpereseket egyetemlegesen kérte kötelezni 75.751.200 forint jogalap nélküli gazdagodás megfizetésére figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint a bankgarancia lehívás jogának engedményezése érvénytelenül, hatálytalanul történt. Hivatkozott arra is, hogy a bankgarancia lehívásának időpontjában a bankgarancia címzettjének 75.448.800 forintot meghaladóan nem volt lejárt követelése az I. rendű alperessel szemben, ezért a III. rendű alperes rosszhiszeműen járt el, mert a bankgarancia lehívásának időpontjában a műszaki ellenőri nyilatkozat alapján nem nyílt meg a joga a teljes bankgarancia lehívására.
- [14] A felperes másodlagosan arra hivatkozott, hogy ha a III. rendű alperes jogosultságot szerzett a bankgarancia lehívására, úgy a felperes és a III. rendű alperes között szerződéses kötelelem jött létre, amely alapján elsődlegesen eredeti állapot helyreállítása, másodlagosan szerződésszegéssel okozott kár megtérítése címén vagylagosan marasztalható a III. rendű alperes. Hivatkozott arra, hogy a III. rendű alperesnek a bankgarancia lehívására irányuló jognyilatkozata az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 4. §-ának (1) bekezdésébe, valamint 5. §-ának (1) és (2) bekezdéseibe ütközött, ezért érvénytelen, vagy annak hiányában jogellenes, mert olyan összeg lehívására irányult, amely lehívására az I. rendű alperessel fennálló jogviszony alapján sem a II. rendű, sem a III. rendű alperes nem volt jogosult.
- [15] A felperes harmadlagos keresetében az I. rendű és II. rendű alperes között 2009. február 19-én létrejött megállapodás fedezetelvonó jellegének megállapítását kérte. A hatálytalanságra hivatkozással szintén a III. rendű alperes kötelezését kérte 75.751.200 forint és járulékai erejéig.
- [16] A felperes negyedlegesen az eredeti állapot helyreállításának túrására kérte kötelezni az alpereseket, a 2009. február 19-i megállapodás semmissége következtében. Ennek alapjaként a Ptk. 4. § (1) bekezdésének és 5. § (1) és (2) bekezdésének, valamint a bankgarancia Ptk. 249. §-ában szabályozott jogintézményének megsértését jelölte meg, mivel a megállapodás szerinte az elszámolási kötelezettség kijátszására, és az I. rendű alperes jogosulatlan előnyhöz juttatására irányult. Az érvénytelen szerződés megkötésével, mint jogellenes magatartással okozati összefüggésben a kárának megtérítése jogcímén a II. rendű és III. rendű alpereseket egyetemlegesen kérte kötelezni 75.751.200 forint és kamatai megtérítésére a Ptk. 339. §-a vagy a Ptk. 6. §-a alapján.

- [17] Az I. rendű és a II. rendű alperesek ellenkérelmükben a felperes valamennyi jogcímen előterjesztett keresetének elutasítását kérték.
- [18] A III. rendű alperes szintén a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a bankgarancia lehívása jogszerű volt, annak feltétele teljesült.

Az első- és másodfokú ítélet

- [19] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte a III. rendű alperest 75.751.200 forint és kamatai, valamint a perköltség felperes javára történő megfizetésére. A keresetet ezt meghaladóan elutasította. Azt megállapította, hogy az I. rendű alperes nem tett eleget a generálkivitelezési szerződésben vállalt kötelezettségének, szerződést segezt és ez alapján a III. rendű alperes jogosulttá vált a bankgarancia lehívására, arra alanyi jogosultsága is volt, érvényes jogcímmel jutott a lehívott összeghez. Rámutatott ugyanakkor arra, hogy miután a 75.751.200 forint visszautalása a beváltott előleg-garancia elszámolása alapján történt - függetlenül attól, hogy a II. rendű alperes milyen megbízást adott a visszautalás tárgyában - a III. rendű alperesnek azt a felperes részére kellett volna visszautalnia, mert a bankgarancia összegét a felperes fizette ki a III. rendű alperesnek. Azáltal, hogy a III. rendű alperes a 75.751.200 forintot nem a felperesnek utalta vissza, jogellenes magatartást tanúsított, és miután e követelés megtérülése a felszámolási eljárás során nem várható, a felperesnek ezen összeg erejéig kárt okozott, annak megtérítésére a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján köteles.
- [20] Az elsőfokú ítélet elutasító rendelkezései fellebbezés híján jogerőre emelkedtek.
- [21] A III. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet I. rendű és II. rendű alperesekkel szembeni kereseti kérelmet elutasító ítéleti rendelkezéseit nem érintve a III. rendű alperes marasztalását tartalmazó ítéleti rendelkezést megváltoztatta, és a felperes keresetét a III. rendű alperes vonatkozásában is elutasította.
- [22] A jogerős ítélet értelmében az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytelen jogi következtetéseket vont le. A III. rendű alperes jogosult volt lehívni a bankgaranciát, visszaélésszerű, rosszhiszemű joggyakorlást a felperes nem bizonyított. A másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy a bankgarancia a garantáló bank önálló kötelezettségvállalása a kedvezményezett felé. A jogszerű lehívással a kötelelem megszűnt, a felperes és a III. rendű alperes között olyan kötelmi jogviszony nem volt, ami alapján a III. rendű alperesnek a felperes felé kellett volna fizetési vagy visszafizetési kötelezettséget teljesíteni. A felperesnek megtérítési igénye az I. rendű alperessel szemben keletkezett, míg a III. rendű alperesnek a bankgarancia lehívása alapján a II. rendű alperessel kellett elszámolnia. Jogalap nélküli vagyoni előny az I. rendű alperesnél

nem jelentkezett, az I. rendű és II. rendű alperesek közötti 2009. február 19-i megállapodásnak a bankgarancia lehívására ésösszezszerűségére kihatása nem volt. A III. rendű alperes kártérítési felelőssége nem állapítható meg, figyelemmel arra, hogy nem tanúsított jogellenes magatartást sem a bankgarancia lehívása, sem 75.751.200 forint I. rendű alperes részére történő átutalásakor.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [23] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a III. rendű alperes kereseti kérelme szerinti marasztalását kérte. Előadta, hogy a jogerős ítélet sérti a Ptk. 361. § (2) bekezdésének a) pontját, mert a III. rendű alperesnek legkésőbb a 2009. február 19-i, I. rendű és II. rendű alperesek között létrejött megállapodás időpontjában szembesülnie kellett azzal, hogy 75.751.200 forint összegű bankgaranciát jogosulatlanul hívott le. Ezért a III. rendű alperes ezen összeggel a rovására jogalap nélkül gazdagodott. A III. rendű alperesnek számolnia kellett azzal, hogy az általa lehívott összeg legalább egy részét vissza kell térítenie, és miután 2009. február 19-én egyértelművé vált számára, hogy 75.751.200 forinttal többet hívott le a bankgarancia alapján, mint amire jogosult volt, ennek ellenére ezt az összeget nem neki utalta vissza, hanem az I. rendű alperesnek, felelőssége a gazdagodás megszűnéséért megállapítható.
- [24] A felperes felülvizsgálati kérelme szerint a jogerős ítélet sérti a Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglaltakat is, a III. rendű alperes ugyanis a fentebb körülírt magatartásával neki kárt okozott, a kártérítési felelősség alóli kimentésre lehetőség nincs. A jogerős ítélet sérti a Ptk. 249. §-át is, ugyanis a vállalkozási szerződés szerint az csak a végszámla kibocsátásakor dől el, hogy a II. rendű alperes által nyújtott előleg összegéből az I. rendű alperest pontosan milyen összeg illeti meg, ezt a szerződést pedig a III. rendű alperes ismerte. Az I. rendű alperes részéről végszámla kiállítására nem került sor, ő pedig nem vállalt olyan kötelezettséget a bankgarancia szerződésben, hogy a II. rendű alperest meg nem illető előleget is teljesíti. A III. rendű alperes 75.751.200 forint lehívása tekintetében nyilvánvalóan visszaélésszerűen, rosszhiszeműen járt el.
- [25] A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra is, hogy a bíróság kirívóan okszerűtlenül és a logika szabályaival ellentétesen jutott arra a következtetésre, hogy a III. rendű alperes jogosult volt lehívni a bankgaranciát, ezért az ítélet sérti a Pp. 206. §-ának (1) bekezdését. Kifogásolta azt is, hogy a jogerős ítélet nem tartalmazott indokolást azon megállapítás tekintetében, mely szerint, amennyiben a III. rendű alperes neki utalta volna a perbeli összeget, az jogalap nélküli utalás lett volna. Megjegyezte azt is, hogy e megállapítás azért is

értelmezhetetlen, mert a közte és az I. rendű alperes között létrejött bankgarancia keretszerződés I/14. pontja szerint az I. rendű alperesnek a lehívott bankgarancia teljes összege tekintetében megtérítési kötelezettsége keletkezett az irányába.

- [26] A III. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [28] A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése értelmében a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül, így a határozat az I. rendű és II. rendű alperesekkel szembeni első fokon jogerőre emelkedett elutasító ítéleti rendelkezéseket és a felülvizsgálati kérelemben nem kifogásolt hivatkozásokat nem érintette. A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.
- [29] A Ptk. 249. §-a értelmében bankgaranciával a bank arra vállal kötelezettséget, hogy meghatározott feltételek esetén és határidőn belül a kedvezményezettnek a megállapított összeghatárig fizetést fog teljesíteni. A bankgarancia a garantőr önálló kötelezettségvállalása, amelynek alanyai a bank és a kedvezményezett (BH2003.473.), a bankgarancia szerződésben a bank önálló kötelezettséget vállal, tehát a bankgarancia nem járulékos jellegű biztosíték. Az a körülmény, hogy a bankgarancia mindig valamilyen, e szerződéstől elkülönülő másik jogviszony biztosítására szolgál, nem jelenti - a jogintézmény lényegéből fakadóan nem jelentheti - azt, hogy az alapjogviszonyban (jelen esetben az I. rendű és a II. rendű alperes között létrejött vállalkozási jogviszonyban, továbbá a II. rendű alperes és a III. rendű alperes megállapodásának megfelelő engedményezési jogviszonyban) irányadó kötelek a bankgaranciát vállaló bank kötelezettségére kihatással lennének.
- [30] A bankgarancia szerződés alapján a bank a garanciaszerződésben foglalt feltételek teljesülése esetén a kedvezményezett nyilatkozatához kötötten köteles kifizetést teljesíteni, e jogviszonyban a saját megbízója (jelen esetben I. rendű alperes) kifizetésre vonatkozó nyilatkozatát sem veheti figyelembe, a fizetési feltételek kedvezményezett részéről történő igazolása esetén a fizetés nem tagadható meg (BH2003.473.). Azt, hogy a bankgarancia alapjául szolgáló vállalkozási jogviszonyban a felek jogaira és kötelezettségeire vonatkozó szerződéses kikötések és a bankgarancia szerződésben meghatározott szerződési kötelezettségek egymástól elkülönülnek, jól példázza, hogy a bank kötelezettsége kizárólag az általa megszabott folyósítási feltételekhez igazodik, és a valóságban tipikusan el is tér az adós fizetési kötelezettségeinek terjedelmétől (EBH1999.29.). A perbeli esetben sem az I. rendű alperesi vállalkozási szerződés szerinti

kötelezettség teljes értékű biztosítására szolgált a bankgarancia, hanem az kizárólag a II. rendű alperes által teljesített 151.200.000 forintos előleghez igazodott.

- [31] Azt a felperes és az I. rendű alperes közötti bankgarancia keretszerződés I. részének 12. pontja - a Ptk. fenti szabályával összhangban - előírta, hogy a bank fizetési kötelezettsége a kedvezményezett írásbeli felhívása alapján, tekintet nélkül a megbízó és a kedvezményezett közötti jogviszonyra, továbbá a megbízó esetleges ellenvetésére akkor következik be, ha a megbízó nem vagy nem szerződésszerűen teljesít. A bank a megbízó és a kedvezményezett közötti jogviszonyt semmilyen esetben nem vizsgálja. E szerződés 13. és 14. pontjai szerint a bankgarancia lehívása esetén a megbízó I. rendű alperesnek keletkezik megtérítési kötelezettsége a felperes bank felé. A szerződéshez kapcsolódó általános üzleti feltételek V. rész 5.3. pontja szerint a garancia alapján a bank által teljesített fizetést az ügyfél (I. rendű alperes) köteles megtéríteni.
- [32] Azt a felperes sem vitatta, hogy az I. rendű alperessel a bankgarancia keretszerződés alapján hosszú évek óta szerződéses jogviszonyban állt. Az e keretszerződéses jogviszonyon belül 2008. június 10-én ... szám alatt kibocsátott előlegfizetési bankgarancia nyilatkozattal a felperes arra vállalt kötelezettséget, hogy 151.200.000 forint összeget meg nem haladó mértékben kifizetést teljesít 2008. június 5-től 2009. július 10-i időtartamon belül. A bankgarancia kötelezettségvállalás nem vitásan hatályba lépett, az I. rendű alperes részére a II. rendű alperestől a 151.200.000 forint előleg átutalása megtörtént, így a felperes által vállalt kötelezettség alapján a hozzá érkezett lehívási nyilatkozat szerint azt volt jogosult és köteles vizsgálni a kifizetés teljesítését megelőzően, hogy az igénybejelentés megfelelt-e a bankgaranciában előírt feltételeknek. Ezt a vizsgálatot a felperes el is végezte, amit igazol, hogy a II. rendű alperes igénybejelentését arra figyelemmel el is utasította, hogy engedményezés történt a III. rendű alperes részére. Az ezt követően a III. rendű alperes által benyújtott igénybejelentés alapján viszont a felperesnek beállt a fizetési kötelezettsége, annak feltételei ugyanis maradéktalanul teljesültek.
- [33] A felperes kizárólag az általa a fizetési kötelezettsége alapjául szabott szerződési feltételek teljesülését vizsgálhatta, az alperesek közötti vállalkozási jogviszony egyéb elszámolási kérdései ebbe a körbe nem tartoznak bele. A felperes a szerződésben megállapított garancia kifizetésére vonatkozó feltételek teljesülése és igazolása esetén fizetési kötelezettségét nem tagadhatta meg, ez alól kizárólag az az eset jelenthetett volna kivételt, ha a benyújtott dokumentumokból a bank kétséget kizáróan azt állapítja meg, hogy a kedvezményezett csalárd módon kívánta igénybe venni a bankgaranciát (BH2009.251.). Helyesen jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperes a III. rendű alperes csalárd eljárását, a bankgarancia visszaélészerű,

jogosulatlan lehívását nem bizonyította.

- [34] Megalapozottan mutatott rá a másodfokú bíróság arra is, hogy a bankgarancia jogszerű lehívásával a felperes és a III. rendű alperes közötti ügylet befejezetté vált, szerződészerű felperesi teljesítés következtében előlépett az I. rendű alperes megtérítési kötelezettsége (amire más összefüggésben a felperes felülvizsgálati kérelme utolsó oldalán maga is érvként hivatkozott). Miután a bankgarancia alapján nyújtott kifizetés mindenben független az I. rendű és a II. rendű alperesek közötti vállalkozási jogviszony keretein belüli elszámolási kérdésektől, ezért az I. rendű és II. rendű alperesek bankgarancia lehívását követően a vállalkozási szerződés keretein belül végzett részelszámolásnak, az e körben kötött megállapodásnak a bankgaranciával kapcsolatos jogviszonyra kihatása nincsen. Ezért a korábban a felperes által teljesített kifizetés alapjául szolgáló lehívást utólag nem teheti jogszerűtlenné az I. rendű és II. rendű alperesek közötti későbbi elszámolás. Megjegyzi a Kúria azt is, hogy az I. rendű és II. rendű alperesek közötti vállalkozási szerződés szerinti elszámolás jelen pernek nem is lehetett tárgya.
- [35] A fentiekre tekintettel sem a jogalap nélküli gazdagodás [Ptk. 361. § (2) bekezdés a) pont], sem pedig a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján nem állapítható meg a III. rendű alperes felperessel szembeni fizetési kötelezettsége.
- [36] A Ptk. 249. §-ában szabályozott bankgarancia jogintézményét sem sérti a jogerős ítélet elutasító rendelkezése, miután a bankgarancia jogszerű lehívását követően a III. rendű alperesnek csak a vele szerződéses kapcsolatban álló II. rendű alperes nyilatkozatainak, utasításainak és érdekeinek megfelelően lehetett a felvett bankgarancia összeggel az I. rendű és II. rendű alperesek közötti részelszámolásra is tekintettel fizetési kötelezettsége. Azt a másodfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásában saját jogi álláspontjának indokaként fejtette ki, hogy ilyen körülmények között éppen a felperes javára történő esetleges visszautalás lett volna jogalap nélküli, e jogi álláspontja az általa kifejtettekből következett, és azok megerősítésére érvként szolgált, amivel kapcsolatban a Pp. 221. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettség megsértése nem merülhet fel. A felperes felülvizsgálati kérelmében konkrétan nem jelölte meg, hogy mely bizonyítékok mérlegelését tartja kirívóan okszerűtlennek. A bírói gyakorlatnak megfelelően ugyanakkor a Kúria a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó szabály [Pp. 206. § (1) bekezdés] megsértését csak akkor állapíthatta volna meg, ha az ügy elbírálása szempontjából releváns tényállás feltáratlan maradt volna, iratellenes vagy okszerűtlen, illetve logikai ellentmondást tartalmazott volna, ilyenre pedig adat nem merült fel. Egyebekben a bizonyítékok felülmérlegelésére felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nem kerülhet sor (BH2012.179., BH2002.29.).
- [37] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §

(3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [38] A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles a III. rendű alperes jogtanácsosi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.
- [39] A Kúria a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése folytán - kérelemre - tárgyaláson bírálta el.
- [40] A Kúria határozatával szembeni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2017. március 2.

. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin
s.k. előadó bíró, Dr. Szakály Noémi s.k. bíró